Абдулла ШАИГ

Бу көркәмли халг шаиринин һеч бир әсәрини, һеч бир мисрасыны, һеч бир тәдбирини халг мәнафеіндән ајры дүшүнмәк мүмкүн деіилдир. Сәмәдин өзү кими әсәрләри дә, дүшүнчә вә арзулары да гырылмаз телләрлә халга бағлыдыр. Бу мә'нада да о бизим ән бөјүк адамларымызын ән'әнәләрини мәһарәтлә давам етдирәни, бу ән'әнәләрин ән јахшы варисидир. М. Ф. Ахундов, Һ. Зәрдаби, Ҹ. Мәммәдгулузадә, М. Ә. Сабир, Н. Нәриманов вә онларча белә габагчыл адамларымыз һәр шеідән әввәл бир халг хадими олмалары илә бөјүмүшдүләр, севилмишдиләр, мәшһурлашмышдылар. Онлар халга хидмәт етмәјин көзәл јолуну көстәрмишдиләр. Сәмәд дә белә бир руһда бөјүмүш, әдәбијјата белә бир мәгсәдлә кәлән бир шаир, хадим олмушдур. Сәмәди Азәрбајҹан халгынын ән'әнәләриндән, мусигисиндән, әдәбијјатындан ајры дүшүнмәк мүмкүн деіил. Онун дастанларымыздан, нағылларымыздан, Ашыг Әләскәрдән, үмумијјәтлә, халг әдәбијјатындан өзүнәмәхсус тәмкин вә еһтирасла данышмадығы чох аз вахт олур. Сәмәд классик әдәбијјатымыза вурғун бир шаирдир. О, Фүзулини, Вагифи, Сабири, Һадини, Ҹавиди вә онларча белә мәшһур шаиримизи әзбәрдән билирди. Мән дәфәләрлә онун бу шаирләрин әсәрләриндән ајры-ајры парчалары әзбәрдән дејиб тәһлил етмәсини, онлара өз валеһлијини билдирмәсини шаһиди олмушам. Сәмәди өзү тар чалыб нәсдән муғам охумасыны, синәсинә саз сыхыб гошма демәсини көрмәјән, онун милли Азәрбајҹан мусигисини нә гәдәр көзәл билдијини, она нә гәдәр бағлы олдуғуну тә'јин едә билмәз! Азәрбајҹанда елә бир кушә, елә бир кәнд вә гәза јохдур ки, Сәмәд орада олмамыш олсун; еләҹә дә Азәрбајҹанда елә бир колхозчу, елә бир фәһлә, елә бир зијалы јохдур ки, Сәмәди танымасын. Бу, шаирин халгла чох доғма, әнфуси бир дил тапа билмәсинин нәтиҹәсидир. Сәмәд Азәрбајҹан торпағына, онун зәнкин тәбиәтинә вурғун бир сәнәткардыр.

●